

stole paa os; thi Betingelsen derfor er jo først og fremmest, at man gaar saaledes frem, at man ikke fører Folket i Skuffelser. Det vil i det Mindste jeg for mit Vedkommende ikke være med til, derfor gjentager jeg til Slutning mit Spørgsmaal til ærede Medlemmer — det er mig ligegyldigt, hvem der giver Forklaringen, naar jeg blot faar den — jeg gjentager mit Spørgsmaal: Hvorledes tænker man sig gennem denne Politik at naae til Noget; Ja, jeg siger blot at naae tilbage igjen? Kan man ikke give mig Forklaring herpaa, saa siger jeg, det er en alvorlig Mands Pligt at stemme for Finantsloven i Aften; thi det er ikke Andet end Fortsættelsen af den Politik, som Venstre bestandig har fulgt lige til nu. Det er netop Sagen: Her er ikke Tale om at frasige Venstres gamle Politik; thi Venstres gamle Politik har aldrig været den, som de ærede Medlemmer fra Kolding (Berg) og Slagelse (Lauher) og de Andre, der tale om Finantslovsnegtelse, ville gjøre gjældende; men Venstres Politik har været at have Folkethingets, navnlig Folkethingets Flertals Betydning gennem Forhandling paa Finantsloven, havde den gennem Finantsloven, gennem Bevillingsmyndigheden, ikke at opgive Bevillingsmyndigheden, ikke at opgive Kampen. Spørgsmaalet er nu: Efter at det er fæstet, som fæste den 12te April, skulle vi da slaa ind paa en hel ny Politik, og skal denne nye Politik inaugureres med Finantslovsnegtelsen, eller skulle vi blive ved den gamle Politik, som har bestaaet, saa længe der har været et Venstre, og havde vor Betydning gennem Forhandling paa Finantsloven? Om vi skulle gaa den ene eller den anden Vej, afhænger af, hvor vidt de Herrer, der ville en Finantslovsnegtelse, kunne vise os, hvortil Finantslovsnegtelsen fører. Kunne de ikke det, eller er det kun deres Mening at ville negte Finantsloven, saalænge de ere et Mindretal, saa maa de undskylde os, saa kunne vi ikke være med dem; thi til et blot demonstrativt Skridt eller et Skridt, som man ikke ønsker, skal faae Betydning, ere vi ikke med, og et saadant Skridt have vi ikke Ret til at gjøre, vi have ikke Ret dertil overfor Befolkningen.

Formanden (R a b b e): Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 3die Valgkreds har Ordet.

S. Sørensen: Jeg frasalder Ordet.

Bojsen: Ja, paa dette Tidspunkt af Forhandlingen skal jeg ikke komme dybere ind paa at indbegaa de mange og mangeartede Henvendelser, der ere komne til mig i Anledning af de Udtalelser, jeg fremsatte i Formiddagsmødet. Kun to

forte Bemærkninger skal jeg tillade mig overfor de ærede Medlemmer for Sørs Amts 2den Valgkreds (Alberti) og Kjøbenhavns Amts 4de Valgkreds (Hørup). Overfor det ærede Medlem for Sørs Amts 2den Valgkreds (Alberti), skal jeg kun indbegaa een Betragtning, som jo var hans væsentligste, og det er den, at han ikke nu og heller ikke nogeninde i Fremtiden vilde stemme for en Finantslov overfor et Ministerium, der havde stillet sig som det nuværende og udstedt en provisorisk Finantslov. Jeg vil overfor denne Bemærkning kun minde det ærede Medlem om, at han i 1854 var med til at stemme for Finantsloven til Ministeriet Ørsted efter Udstedelsen af den provisoriske Finantslov af 12te Mai 1853. (Berg: Ere de to provisoriske Finantslove ens?) De to provisoriske Love ere ganske vist ikke ens, de ere ikke enslydende og have ikke samme Betydning; men jeg antager, at de Herrer ville give mig Ret i, at det Oppositionsforhold, hvori Repræsentationen den Gang stod til Ministeriet Ørsted, var i det Mindste af en ligesaa radikal Natur, som det, hvori vi nu staa til det nuværende Ministerium. Folkethinget værgede sig den Gang ved Afstemningen over Finantsloven i Foraaret 1854 paa det Indstændigste imod, at der i Afstemningen over Finantsloven skulde kunne indlægges nogenformodt Skygge af Tillid til Ministeriet Ørsted, og der faldt Ytringer af endnu stærkere Natur. Det ærede Medlem for Sørs Amts 2den Valgkreds (Alberti) var den Gang med til at vedtage den Finantslov (En Stemme: Det gjorde hele Rigsdagen). Ja, at begge Ting vare enige, forandrer naturligvis ikke Sagen, det viser kun, at Oppositionen mod det daværende Ministerium var af en meget stærkere Natur. Jeg skal derfor ikke følge det ærede Medlem videre paa hans Vej, skjøndt der jo vel kunde være Anledning til at gjøre adskillige Bemærkninger og navnlig ogsaa til at konstaterer den forunderlige Modsætning mellem det ærede Medlems Udtalelse om, at han fastholder sin Modstand mod Ministeriet Østrup, og dog sluttede med at udfolde en Ros af en saadan Art, at man deraf maatte slutte, at han fra sin Side og ogsaa paa det ærede Mindretals Vegne i det Hele taget maatte være villig til endnu at optage en Forhandling med det nuværende Ministerium. Jeg skal ikke følge det ærede Medlem videre, men skal nu vende mig til det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 4de Valgkreds (Hørup), og overfor ham kun forvare mig mod een Ting. Jeg tillod mig i Formiddags at rette, hvad jeg kaldte en Appel til Folket om at lukke Ørene for Mistænkeliggjørelse af Personer. Det ærede Medlem har nu fortolket mine Ord saaledes, at jeg skulde have opfordret Folket til at lukke Ørene for Oplysning om den nuværende Situation. Jeg tror, det ærede Medlem mangler fuldstændig Berettigelse til at lægge noget Saadant ind i mine Ord. Jeg